

3. Коваленко О.Е. *Методика професійного навчання: Підруч. для студ. вищ. навч. закл. / О.Е. Коваленко. – Х.: Вид-во НУА, 2005. – 360 с.*
4. *Державний стандарт професійно-технічної освіти ДСПТО 7433.2. D18028 – К., 2006.*
5. Борецька Є. Я. та ін. *Легкий жіночий одяг: Навч. посібник / Є.Я. Борецька, І. І. Пацюрковська, Б. Б. Троць. – К.: Вища шк., 1995. – 384 с.*

*Алла Журавель
(Полтава, Україна)*

МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ ТВОРЧИХ ЗАВДАНЬ З ТЕХНОЛОГІЇ ВИГОТОВЛЕННЯ ОДЯГУ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Кожна сучасна жінка може поповнити свій гардероб одягу. Для того, щоб пошити красивий, зручний одяг, велике значення має якісна обробка деталей одягу.

Професія «Кравець» дуже давня, і в усі часи вважалася дуже почесною. До кінця ХІХ ст. кравці займалися всіма етапами виготовлення одягу – від розробки ескізів моделей до їх пошиття і оздоблення. Від таланту й смаку кравців залежав зовнішній вигляд як простих людей, так і високопоставлених осіб. Таємниці кравецької майстерності накопичувались протягом тисячоліть. Але найбільшого поширення мистецтво створення одягу досягло із винайденням швейних машин. Механізація всіх швейних процесів стала поштовхом до виникнення нових технологій, нових способів обробки виробів і їх подальшому вдосконаленню.

Сучасний кравець має бути високоосвідченою людиною, якій уже недостатньо простого вміння володіти елементарним набором механічних операцій. Кравець зараз є технічно розумним спеціалістом, який уміє самостійно вирішувати поставлені завдання.

Отримати цю досить цікаву професію можна в системі професійно-технічної освіти. Отримавши освіту в закладі професійно-технічної освіти,

*Матеріали Всеукраїнської студентської конференції
«Перспективи модернізації підготовки майбутніх фахівців технологічної, професійної та
культурологічної освіти»*

вдосконалюючи свій професіоналізм у подальшій трудовій діяльності, можна стати майстром швейної справи – кравцем, тобто фахівцем широкого профілю, який може виготовляти одяг, що відноситься до найрізноманітніших асортиментних груп.

Різноманітні вправи, апробовані в навчальному процесі під час проведення уроків з технології виготовлення одягу протягом багатолітнього досвіду роботи професійно-технічного училища № 31 м. Полтава, зібрані у збірники практичних завдань для підвищення ефективності навчання при підготовці майбутніх кравців. Використання таких творчих завдань дає змогу розвивати в учнів просторову уяву, довготривалу зорову пам'ять, логічне мислення, формувати необхідний мінімум загальнотехнічних і спеціальних знань, допомагає учням оволодіти практичними вміннями й навичками для виконання трудових операцій, виховує естетичний погляд на результати трудової діяльності. Представлені завдання розраховані на учнів різного рівня підготовки. Збірники рекомендовано викладачам предмету технології виготовлення одягу в системі професійно-технічної освіти.

У збірниках розміщено різноманітні завдання з технології виготовлення одягу для учнів закладу професійно-технічної освіти, що навчаються а професією «кралець». Серед видів завдань містяться тести закритого типу з однією правильною відповіддю, інструкційно-технологічних карти (ІТК), технологічні диктанти, загадки, кросворди.

Тестові завдання з однією правильною відповіддю складаються з умови (запитання, незакінченого твердження), а також трьох варіантів вибору, один з яких правильний, а решта – дистрактори (правдоподібні неправильні відповіді), функція яких – збити з пантелику учнів, які не впевнені у відповіді. Необхідно зауважити, що неправильні варіанти відповіді не є абсолютно неправильні, але вони все ж менш правильні ніж еталонна відповідь (в дистракторах моделюються типові помилки, яких припускаються учні при

виконані відповідних завдань). Вони прийнятні принаймні тим, що, як вважають, знайти правильну відповідь серед неправильних легше, ніж самому таку відповідь сформулювати.

Інструкційно-технологічні карти (ІТК) є одним із методів активного навчання. Вони розроблені максимально доступними і зрозумілими для учнів із зазначенням змісту: малюнок, технологічна послідовність виконання роботи, інструменти, пристрої, матеріал, спосіб виконання. Учням пропонується заповнити пропущені графи. Це завдання сприяє активізації розумової діяльності учні, забезпечує швидше засвоєння трудових прийомів, заощаджує навчальний час.

Технологічний диктант містить пропущені терміни, які учні мають вставити під час написання такого диктанту. Даний вид роботи активізує навчальну діяльність, допомагає перевірити вивчений на попередньому уроці матеріал, розвиває пильність, покращує зорову пам'ять. Переваги таких вправ над звичайними полягають в тому, що вони легко перевіряються, і викладач одразу бачить тих, хто припустився помилок. Диктант можна змінити картками з роздрукованим текстом диктанту, що також містить пропущені терміни. Такі картки можна індивідуально роздати учням для самостійного опрацювання, тобто прочитати й вставити пропущені слова.

Завдання представлені в цікавій формі викликають в учнів позитивні емоції, дають змогу залучити їх до творчої співпраці, що допомагає викладачеві зацікавити предметом та розвивати творчі здібності учнів. Такі види творчих завдань доцільно використовувати при закріпленні вивченого матеріалу та під час будь-яких уроків, як засіб перевірки рівня знань учнів.

Результативність використання даної методики навчання учнів закладу професійно-технічної освіти говорить про суттєве підвищення якості знань учнів при виконанні заліків з поетапної атестації.

ЛІТЕРАТУРА

1. Амелькіна В.І., Зайончик В.М. *Технічна творчість учнів* – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 224 с.
2. Зайончик В.М. *Основи творчо-конструкторської діяльності: Методи і організація* – К.: Видавничий центр «Академія», 2004. – 168 с.
3. *Педагогічна книга майстра виробничого навчання: Навч.-метод. посібник* / Н.Г. Ничкало, В.О. Зайчук, Н.М. Розенберг та ін.: За ред. Н.Г. Ничкало. – К.: Вища школа, 1994. – С. 189-206.
4. *Творча особистість, її психологічний портрет, закономірності розвитку та діяльності* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://festival21.org/stati-i-publikacii/>

*Анастасія Власова
(Кропивницький, Україна)*

РЕАЛІЗАЦІЯ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ ЯК ОДИН З НАПРЯМКІВ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ КВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ

Проблема міжпредметних зв'язків цікавила педагогів ще в далекому минулому. Ян Амос Коменський виступав за взаємопов'язане вивчення граматики та філософії, філософії та літератури, Джон Локк – історії та географії. Міжпредметні зв'язки у навчанні розглядаються як дидактичний принцип і як умова, захоплюючи цілі і завдання, зміст, методи, засоби і форми навчання різних навчальних предметів. Міжпредметні зв'язки дозволяють вичленувати головні елементи змісту освіти, передбачити розвиток системоутворюючих ідей, понять, загальнонаукових прийомів навчальної діяльності, можливості комплексного застосування знань з різних предметів в трудовій діяльності учнів. Міжпредметні зв'язки впливають на склад і структуру навчальних предметів. Кожен навчальний предмет є джерелом тих чи інших видів міжпредметних зв'язків.

Зв'язок між навчальними предметами є, перш за все, відображенням об'єктивно існуючого зв'язку між окремими науками і зв'язку наук з технікою,

*Матеріали Всеукраїнської студентської конференції
«Перспективи модернізації підготовки майбутніх фахівців технологічної, професійної та
культурологічної освіти»*